

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Iurie Bejenaru,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Briai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013 și de inculpatul Topciu Roman, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Topciu Roman Anatolie,

născut la 16 ianuarie 1983, originar din r-nul Anenii Noi, s. Gura Bîcului, str. Câmpiilor, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Moscovei, nr.3/1, ap. 42.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 22 decembrie 2009 - pînă la 17 iunie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 05 iulie 2013 - pînă la 17 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 06 mai 2014 - pînă la 24 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 17 iunie 2013, Topciu Roman a fost condamnat în baza art. 328 alin.(1) Cod penal, 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept, inclusiv în organele afacerilor interne, pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Topciu Roman deținând în baza ordinului MAI 456 ef din 13.11.2009, funcția de inspector al grupei de combatere a furturilor și răpirii mijloacelor de transport

a poliției Criminale a CPs Rîșcani, mun. Chișinău, cu grad special locotenent major de poliție, fiind persoană cu funcție de răspundere, contrar cerințelor art. 3 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 ianuarie 1950; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova; art.12-15 al Legii nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor funcționale, care-l obliga să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertăților, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnității și onoarea cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, acționând cu titlu de persoană ce reprezintă MAI împreună și de comun acord cu colegul său Bulmaga Igor, la 09 aprilie 2009 aproximativ la orele 12⁰⁰ aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu l-a reținut pe cet. Roscot Denis pe care l-a condus în biroul nr. 3 din cadrul sect. nr. 4 al CPs. Rîșcani, mun. Chișinău, și neavînd careva temeuri legale, urmărind scopul de a provoca dureri sau suferințe fizice sau psihice cu scopul de a-l intimida și de a face presiuni asupra lui pentru a obține informații și mărturisiri în vederea identificării participanților la acțiunile de dezordine în masă de la 07.04.2009.

Tot el, Topciu Roman, la aceeași dată aproximativ la orele 14⁰⁰, continuîndu-și acțiunile sale intenționate, urmărind același scop de a provoca în mod intenționat dureri sau suferințe fizice sau psihice părții vătămate pentru a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea identificării participanților la acțiunile de dezordine în masă de la 07.04.2009, fără a avea careva temei legal, împreună cu Bulmaga Igor, l-au condus pe cet. Roscot D. în bir. 318 din incinta CPs. Rîșcani, mun. Chișinău din str. M. Costin, nr. 5/1.

3.Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și inculpatul Topciu Roman, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Topciu Roman să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că deși instanța de fond a apreciat corect probele prezentate de partea acuzării, aceasta în sentința adoptată greșit a reîncadrat acțiunile inculpatului din prevederile art. 309¹ alin. (3) lit. c) în cele ale art. 328 alin. (1) Cod penal. Consideră că în urma

cercetării judecătorești s-a dovedit pe deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii de tortură, și nicidecum depășirea atribuțiilor de serviciu;

- inculpatul, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, argumentînd că instanța de fond nu a constatat și nu a elucidat pe deplin un șir de circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, iar un șir de circumstanțe pe care instanța le-a considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice.

La examinarea cauzei instanța de fond subiectiv și părtinitor a apreciat probele prezentate de părți, acestea nefiind analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

La fel apelantul a invocat că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii în baza căreia a fost condamnat, el nu a săvârșit careva acțiuni ilegale și anume depășirea atribuțiilor de serviciu, acțiunile sale conformîndu-se normelor legale, mai mult în urma acțiunilor sale nu au fost cauzate careva daune intereselor publice, sau subminarea autorității publice și prestigiului organelor publice.

Consideră că declarațiile sale date în cadrul cercetării judecătorești corespund adevărului, fiind confirmate pe deplin prin – rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2862/D din 02.11.2009, examinare medico-legală nr. 1469/D din 26.05.2009, nr. 1741 din 14.04.2009 și nr. 278 din 12.10.2012, prin care se confirmă faptul că părții vătămate nu i-au fost cauzate careva vătămări corporale la data de 09.04.2009, în momentul cînd acesta a fost escortat la CPs. Rîșcani.

Totodată, la pronunțarea sentinței instanța de fond s-a bazat doar pe presupuneri contrar prevederilor art. 8 pct. 3) Cod de procedură penală, și a pus la baza sentinței de condamnare doar presupunerile acuzatorului de stat. La fel, consideră că în declarațiile martorilor și a părții vătămate sunt contradicții esențiale cărora instanța de fond nu le-a dat nici o apreciere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 17 decembrie 2013 apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate și menținută sentința atacată. Colegiul penal a conchis că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

5. Pentru a-și motiva soluția, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a dat o apreciere critică argumentelor invocate de inculpat privind nerecunoașterea vinovăției, care a invocat drept motiv că nu a avut

pentru ce să aplice forța fizică și psihică asupra părții vătămate, aceasta în opinia instanței de apel constituind o versiune de apărare fiind îndreptată spre eschivarea de răspundere penală pentru fapta comisă.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a dat o apreciere critică rapoartelor de expertiză medico –legală nr. 2862/D din 02.11.2009 și nr. 1741 din 14.04.2009, precum și rapoartele de examinare medico-legală nr. 1469/D din 26.05.2009- 27.05.2009, or informația indicată în aceste rapoarte este incompletă, nu conține răspunsuri directe la întrebările puse către expert, conținutul este identic după text și concluzii, care se combat prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 278 din 12.10.2012, și declarațiile martorilor și experților date în cadrul ședinței instanței de fond.

Referitor la apelul acuzatorului de stat și anume că Topciu R. urmează a fi condamnat în baza art. 309¹ Cod penal, Colegiul penal a conchis că în acțiunile inculpatului persistă elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 328 Cod penal, adică depășirea atribuțiilor de serviciu.

În consecință, instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) c) Cod penal, care erau în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, or prin Legea nr. 252 din 08.11.2012 în vigoare din 21.12.2012 lit. a) și c) a normei penale date au fost excluse, prin urmare Colegiul penal a conchis că avînd în vedere prevederile art. 10 Cod penal, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că aparent careva semne constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) Cod penal, se conțin în alte articole ale Codului penal (în vigoare la momentul examinării în instanța de apel), însă acțiunile inculpatului nu pot fi reîncadrate juridic, în conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror și de inculpatul Topciu Roman.

6.1. Procurorul, în recursul ordinar declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei

contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând că:

- instanța de apel în decizia contestată a constatat că inculpatul Topciu R. intenționat a comis acte de tortură asupra lui Roscot Denis, descriind împrejurările și circumstanțele în care s-a comis infracțiunea, împrejurări care nu au fost constatate de instanța de fond. Astfel în opinia recurentului Colegiul penal indiferent de calificarea acțiunilor inculpatului urma să admită apelul procurorului, deoarece prin constatarea actelor de tortură a agravat situația inculpatului.

Totodată potrivit modificărilor operate în Codul penal, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012 în vigoare din 21.12.2012, a fost abrogat art. 309¹ Cod penal, care prevedea pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, indicii calificativi a acestei norme penale regăsindu-se în art. 166¹ alin. (3) Cod penal - tortura, tratament inuman sau degradant, introdus prin aceeași lege, care prevede pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani, cu privarea de dreptul de-a ocupa anumite funcții pe un termen de la 8 la 12 ani. Prin urmare, reieșind din prevederile art. 10 alin. (2) Cod penal, legea dată înăsprește pedeapsa și înrăutățește situația inculpatului, deci nu are efect retroactiv.

Consideră că în situația când instanța de apel a constatat că au fost comise de către inculpat acte de tortură, neîntemeiat a respins apelul procurorului menținând soluția instanței de fond, prin care acțiunile inculpatului au fost încadrate în prevederile art. 328 alin. (1) Cod penal;

- inculpatul Topciu Roman, care invocând temeiurile de drept prevăzute la alin. (1) pct. 6) și 8) art. 427 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor contestate, și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că declarațiile părții vătămate urmau a fi apreciate critic deoarece acestea vin în contradicție cu concluziile expuse în actul de constatare medico-legal nr. 1741 din 14.04.2009 și anume partea vătămată invocă că a fost lovit cu bestialitate de aproximativ 30 de ori, pe când în actul nominalizat s-a constatat că la pățimit au fost depistate doar echimoze în regiunea ochiului drept, pe antibrațul stîng și hemitorace dreapta.

La fel, în decizia contestată instanța de apel urma să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel în apelul declarat s-au evidențiat mai

multe erori și circumstanțe pe care s-a bazat instanța de fond la pronunțarea sentinței, care urmau a fi apreciate critic și declarate inadmisibile prin respingerea lor avînd în vedere că instanța de fond le-a dat o apreciere greșită.

În cadrul procesului examinat de instanțele ierarhic inferioare s-au comis mai multe erori de drept, care sunt motive obiective de casare a hotărîrilor adoptate. Astfel, consideră că i-au fost încălcate drepturile constituționale la un proces echitabil, la fel i-a fost lezat dreptul la apărare, instanțele aplicînd eronat normele de drept material și procedural, interpretînd eronat legea, încălcări care au dus la condamnarea ilegală a sa. Instanțele nu au constatat și nu au elucidat un șir de circumstanțe importante pentru soluționarea obiectivă a cauzei, iar un șir de circumstanțe pe care instanțele le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe pertinente și concludente.

Probele admise de instanțele ierarhic inferioare nu pot fi puse baza învinuirii inculpatului deoarece ele se combat prin întreaga sistemă de probe obiective, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care cu certitudine dovedesc că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În conformitate cu prevederile art. 414, 415, 417 Cod de procedură penală, judecînd apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau să cerceteze suplimentar probele administrate de instanța de fond, și în decizie să expună temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Apelul este o cale de atac sub aspectul de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. În cauza dată, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții prevăzute de lege.

Din conținutul recursului declarat de procuror, rezultă că acesta nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea menținerii calificării acțiunilor inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal. Astfel, în opinia procurorului deși instanța de apel în decizia contestată a constatat că de către Topciu R. au fost comise acte de tortură asupra lui Roscot Denis, aceasta greșit a menținut încadrarea făcută de instanța de fond, argumentând că *„acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, care erau în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, însă prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, lit. a) și c) au fost excluse, astfel că acțiunile inculpatului prin prisma art. 10 Cod penal urmează a fi încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.”*

La acest capitol, instanța de recurs ține să menționeze că, din actele cauzei rezultă că, cauza penală în privința lui Topciu Roman a parvenit în instanța de judecată în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, pentru faptele incriminate la 09 aprilie 2009.

Astfel prin actul de învinuire organul de urmărire penal i-a incriminat lui Topciu Roman *„fiind persoană cu funcție de răspundere, împreună cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, urmărind scopul de a provoca în mod intenționat dureri sau suferințe puternice, fizice și psihice cet. Roscot D. cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea identificării participanților la dezordinile în masă din 07.04.2009, cât și pentru a-l intimida și de a face presiuni asupra lui i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului și corpului” (f.d.134-135, vol. I)*

Instanța de apel în decizia contestată la fel a constatat că *„...Topciu Roman de comun acord și împreună cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, intenționat a comis acte de tortură asupra lui Roscot D. și anume, la 09.04.2009, ...aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu,... urmărind scopul de a provoca în mod intenționat dureri sau suferințe puternice, fizice și psihice cet. Roscot D. cu scopul de a obține de la acesta informații și*

mărturisiri în vederea identificării participanților la dezordinile în masă din 07.04.2009, cât și pentru a-l intimida și de a face presiuni asupra lui i-a aplicat lui Roscot D. mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului și corpului” (f.d.140, vol. III)

Astfel, Colegiul penal remarcă că deși în decizia adoptată instanța de apel a constatat că Topciu R. a comis acte de tortură asupra lui Roscot D. aceasta neîntemeiat a concluzionat că în acțiunile inculpatului persistă elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs ține să menționeze că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 328 Cod penal, presupune vinovăția sub formă de intenție. Făptuitorul își dă seama că acțiunile sale ies din limitele componenței funcționale, că dă dovadă de exces de putere depășindu-și atribuțiile sale de serviciu, iar săvârșind fapta admite survenirea daunelor intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și dorește acest lucru. **Astfel, legiuitorul nu condiționează excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu de un anumit motiv sau scop, ele neavând relevanță pentru existența infracțiunii.**

Totodată, pentru ca fapta prin care i se provoacă unei persoane, cu intenție o durere sau suferințe puternice pentru a fi calificată în baza art. 309¹ Cod penal, ca **tortură** trebuie să urmărească scopurile :- *a obține de la victimă sau de la o terță persoană mărturii; - a pedepsi victima pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis; - a intimida sau a face presiuni asupra unei victime sau asupra unei terțe persoane.*

În acest context instanța de recurs remarcă că instanța de apel în decizia recurată nu a dat careva apreciere declarațiilor părții vătămate Roscot Denis, date atît la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești potrivit cărora Topciu R. i-a aplicat loviturile cu pumnii în regiunea feții *obligîndu-l să spună cu cine a fost la protest în Piața Marii Adunări Naționale la 07.04.2009, cine au fost organizatori, ce partid politic l-a obligat, sau i-a propus bani pentru a ieși la proteste.* Ulterior, i-au fost

prezentate careva imagini video la Notebook, *fiind obligat de către inculpat și o altă persoană neidentificată de organul de urmărire penală să recunoască careva persoane din imagine care au participat la proteste, fiind totodată amenințat că în caz contrar va avea probleme mari cu poliția*. Ulterior, *de către Topciu R. a fost forțat să scrie o lămurire precum că la data de 07.04.2009 a aruncat cu pietre în instituțiile de stat și colaboratorii de poliție*, iar el din cauza durerilor mari de cap, amețelilor precum și tensiunii psihice din partea lui Topciu R. de teamă să nu-și piardă viața a scris declarația în cauză (f.d.150-152,154, vol. II).

La fel, fără justă apreciere au fost lăsate declarațiile martorului Rotaru Tamara, date în cadrul ședinței instanței de fond din care rezultă că ea a fost invitată în CPs. Rîșcani, pentru a acorda asistență juridică lui Roscot Denis, care la acel moment se bănuia de participarea la acțiunile violente din Piața Marii Adunări Generale din 07.04.2009, unde a observat la acesta pete roșii și echimoze pe față și pe gât. *Din cuvintele lui Roscot D. a înțeles că acesta a fost bătut de careva colaboratori de poliție după ce a fost reținut* (f.d.170, vol. II).

Prin urmare, instanța de apel examinând cauza urma să verifice prezența sau lipsa în acțiunile lui Topciu R. a elementelor infracțiunii prevăzute la art.309¹ alin. (3) Cod penal, ținând cont de faptul că actul de învinuire a organului de urmărire penală a fost întocmit în acest sens.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de inculpatul Topciu Roman, acesta își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției sale în cele imputate, precum și faptul că instanța nu era în drept să-și întemeieze decizia în baza probelor cercetate de prima instanță, fără să le verifice în ședința de judecată a instanței de apel și nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea probelor, nefiind respectat principiul nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, adică nu a soluționat în mod legal fondul cauzei.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel în decizia adoptată s-a limitat doar la transcrierea conținutului mai multor probe cum ar fi declarațiile martorilor Cepoi Oleg, Pavlisciuc Mihail, Barbaroș Vasile, Bulmaga Isor, Gnatiuc Vadim, Rodnițchi M., Ceban Petru, Gusac Evghenii, fără a le da careva apreciere.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe prezentate de părți, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel a examinat pur formal apelurile declarate, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Instanța de recurs consideră, că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelurile cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Colegiul conchide că temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală – că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, persistă în cauză.

În atare situație, recursurile declarate de acuzatorului de stat și cel al inculpatului Topciu Roman urmează a fi admise, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, ca ilegală și neîntemeiată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei în ordine de apel instanța urmează să înlătore erorile menționate invocate în prezenta decizie, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, inclusiv să se pronunțe asupra tuturor motivelor apelurilor și recursurilor procurorului și a inculpatului, apreciind toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și va da răspunsuri motivate și clare la cele invocate de

apelanți în apel și recurs, pronunțându-se asupra fiecărei probe prin aprecierea la justa lor valoare, astfel instanța de apel, urmează să verifice corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului, să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate și respectând normele procesual-penale nominalizate, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și de inculpatul Topciu Roman, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Topciu Roman Anatolie* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 29 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecător

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru